

TAMPEREEN HIIPPAKUNNAN PIISPA

MATTI REPO

”Kaipaamme päästä pukeutumaan”

Sota Ukrainassa on nostanut järkyttäviä kuvia ja tyrmistyttäviä uutisia. Tuhotut kaupungit, palaneet talot, kaduille kaatuneet ruumiit. Ihmisten kauhu, omaisten suru, pakolaisten hätä.

Tekee paha seurata pahantekoa. On käsittämätöntä, että maahan hyökännyt naapuri ensin perustelee olevansa samaa kansaa ja sen jälkeen hävittää säälimättömästi kaiken edessään vakuutellen olevansa vapauttamassa. Mitkään valheet eivät pysty kääntämään ”natsihallinnoksi” niitä tavallisia kyläläisiä, jotka ainoastaan uskaltavat esiin kertomaan haluavansa elää rauhassa.

Hätä herättää halua auttaa, mutta myös halua oikaista vääryys, halua jopa kostaa ja tuottaa yhtä paljon tuhoa. Sotia on helppo aloittaa, mutta vaikea lopettaa. Onko maailma sillä tavoin rakennettu, että se suistuu yhä uudestaan vihaan ja väkivaltaan? Onko kärsimyksellä ja kuolemalla aina viimeinen sana?

Rauha, sovinto, oikeus ja kehitys kuuluvat jokaiselle. Mutta miksi kaikki eivät pääse niistä osallisiksi? Miksi mikään hyvä ei kestä loputtomiin? Elämän hauraus ja epäoikeudenmukaisuus katkaisee kaikki jatkuvuudet jollain kohtaa. Eteen tulee vanhenemista, väsymystä, sairastumista ja kuolemaa, jopa onnettomuuksia, mullistuksia ja sota.

Ihmiskunta odottaa turvallista tulevaisuutta, mutta joutuu mukautumaan epävarmuuteen ja vaaraan. Ihminen toivoo elämää, mutta hänen edessään on kuolemaa. Kristillinen toivo ei kuitenkaan jää tyhjäksi eikä voimattomaksi, vaan antaa rohkeutta katsoa eteenpäin. Vastoinkäymistenkin keskellä kristityillä on Kristuksen tähden valoisa tulevaisuus.

Apostoli Paavali vertasi ihmisen katoavaisuutta riisumiseen ja hänen ikuisuuden toivoaan pukeutumiseen:

Täällä ollessamme me huokailemme ja kaipaamme päästä pukeutumaan taivaalliseen asumme, sillä sitten kun olemme pukeutuneet siihen, emme jää alastomiksi. Me, jotka vielä asumme tässä majassamme, huokailemme ahdistuneina. Emme haluaisi riisuutua vaan pukeutua uuteen asuun, niin että elämä kätkisi sisäänsä sen, mikä on kuolevaista. (2.Kor. 5: 2-4)

Pääsiäistä edeltää pitkäperjantai. Ylösnousemusta ja uutta elämää edeltävät kärsimys ja kuolema. Ihmiskunnan historiassa perjantai näyttääkin olleen todella pitkä ja jatkuvan edelleen. Piinaa ja pahan valtaa on riittänyt sukupolvesta toiseen. Kuitenkin toivo on säilynyt: kerran kaikki vääritys oikaistaan, kuolema päästää otteestaan, vihollisen valta raukeaa. Kerran haudat aukeavat ja kuolleet nousevat ikuisen elämään. Kerran alastomiksi riisutut puetaan uuteen pukuun.

Siunatkoon ylösnoussut kuoleman voittaja, Herra Jeesus Kristus sinun pääsiäisjuhlassi.

Piispantalossa 7.4.2022

+ Matti Rönkä